

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบ ด้วยกิจกรรมการสอน ตามกระบวนการอรรถฐาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

นภาพัฒน์ ยิ่งหาญ¹/ พิลานุช ภูษาวิโรจน์²

¹ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ภาควิชาภาษาศาสตร์และภาษาตะวันตก

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ อีเมล: Napapat.amy@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน และ 2) เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ หลังเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนระดับย่อหน้า (Paragraph Writing) รหัสวิชา 01-074-201 จำนวน 1 ห้องเรียนรวมทั้งสิ้น 32 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกกลุ่ม (Section) เข้ากลุ่มทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐานประเภทการเขียนอธิบาย (Explanation) ด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ จำนวน 6 เรื่อง 3) เกณฑ์ประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ (Comparison and Contrast Rubric) 4) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนน ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าสถิติ t-test Dependent Samples

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน มีคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับคะแนน 81.16 และ 39.72 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ในงานเขียนครั้งแรกอยู่ที่ระดับคะแนน 5.32 และในงานเขียนครั้งสุดท้ายอยู่ที่ระดับคะแนน 7.67 ทั้งนี้ผู้เรียนมีระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

2. นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีเจตคติต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนตามกระบวนการอรรถฐานหลังเรียนอยู่ในระดับพึงพอใจมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ ($X=4.42$) และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ($S.D = 0.66$) ซึ่งระดับเจตคติของผู้เรียนมีความพึงพอใจมาก

คำสำคัญ

กระบวนการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน อรรถฐานการอธิบาย อัตภาควิเคราะห์
การเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560

Using of Genre-based Activities to Enhance Comparison and Contrast Writing of Undergraduate Students

Napapat Yingharn ¹/ Pilanut Phusawisot ²

¹ M.Ed. English Language Teaching, Faculty of Humanity and Social Science, Mahasarakam University

² Thesis Advisor, Ph.D, Linguistics and Western Department, Faculty of Humanity and Social Science, Mahasarakam University

¹ E-mail : Napapat.amy@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were to compare and enhance students' learning achievement in English comparison and contrast writing and to investigate their attitudes after taking genre-based learning activities. This experimental research was carried out with a one-group pre- and post-test design.

The participants of the present study, selected using simple random sampling method, were 32 second-year English for International Communication students at Rajamangala University of Technology Isan, Surin Campus, who enrolled in Paragraph Writing Course in Semester 1/2015. Research instruments utilized for data collection were 1) a genre-based writing activity lesson plan; 2) tests of metaphorical writing on 6 topics; 3) comparison and contrast writing rubrics; 4) and the set of a student attitude questionnaire on genre-based learning activities. Data analyses were conducted using descriptive statistical methods using mean scores, percentage, standard deviation and a Dependent Sample t-test.

The results of the study were as follows:

1) The students who participated in genre-based learning activities achieved significant higher scores ($p < .05$) in compare-and-contrast writing in the posttest than the pretest with the mean scores of 81.16 and 39.72, respectively, and standard

deviation values in the first writing assignment and final writing assignment of 5.32 and 7.67, respectively.

2) The students' attitude questionnaire suggested that the students perceived genre-based learning activities as very satisfactory at 0.05 statistical significance value with an average score of 4.42 and a standard deviation of 0.66.

The findings indicated that the genre-based learning activities could effectively improve students' abilities in compare-and-contrast paragraph writing, and could motivate the students to have better attitudes in learning English. The results have also enhanced genre-based instructional method to be an effective teaching technique for writing instruction.

Keywords

Genre-based approach, Explanation Genre, Move Analysis, Comparison and Contrast Writing

บทนำ

ปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งอันเนื่องมาจากภาษาอังกฤษกลายมาเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารกันทั่วโลก การสื่อสารนั้นจะประสบผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ส่งสาร ซึ่งหากต้องการประสบผลสำเร็จในการสื่อสารต้องอาศัยทักษะหลากหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ทั้งนี้ทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ เป็นเพราะการเขียนที่ดีนั้นต้องเกิดจากการฝึกฝนเป็นประจำอย่างเป็นระบบ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการนำเทคนิค วิธีการสอนรูปแบบต่างๆ เข้ามาปรับใช้ในระบบการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ กฤติกา ศรียงค์ (2552) กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนกว่าทักษะอื่นๆ เพราะผู้เรียนไม่เคยได้รับการฝึกฝนในการเขียนและไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นระบบ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน และช่วยฝึกฝนผู้เรียนให้มีความชำนาญในการเขียน มีความรู้และความเข้าใจในรูปแบบโครงสร้างของภาษา

จากปัญหาที่กล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจว่ากิจกรรมใดบ้างที่สามารถนำเข้ามาปรับใช้แก้ปัญหาด้านการเขียน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบ ลักษณะทางภาษารวมทั้งยังสามารถฝึกฝนการเขียนจนเกิดความชำนาญ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียนอย่างหลากหลายและพบว่า การสอนเขียนตามกระบวนการอรรถฐาน (Genre-Based Approach) นั้น สามารถพัฒนาความสามารถทางการเขียนได้ Martin and Rothery. 1980-1981; Christie. 1987, 1989 กล่าวไว้ว่าวิธีการสอนเขียนตามกระบวนการอรรถฐานนี้เป็นทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบที่ได้รับการพัฒนามาจากกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ Jim Martin, Joan Rothery, Frances Christie, Brian Gray และ Mary Macken เป็นวิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพและสามารถแก้ไขปัญหาทางการเขียนของผู้เรียนได้ ซึ่งแนวทฤษฎีนี้ยึดหลักการเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systematic Linguistic Theory) ของ M.A.K Halliday ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์เชิงระบบซึ่งแยกเป็นประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบททางภาษา ซึ่งวิธีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) เป็นการสอนวิธีหนึ่งที่ใช้ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนอย่างเป็นธรรมชาติ ด้วยการฝึกปฏิบัติจริงและใช้ประสบการณ์มาช่วยในการสร้างสรรค์งานเขียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในทุกทักษะในลักษณะบูรณาการ มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้เรียนมีโอกาสด้านการแสดงความสามารถเฉพาะด้านและความคิดสร้างสรรค์ได้หลายรูปแบบ และนอกจากนี้การสอนแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) ยังเน้นบริบทภาษา (Context) เพราะบริบทภาษาจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เนื้อความของสารที่สื่อสารกันเป็นที่เข้าใจและมีความหมายชัดเจนขึ้น เช่น “ขนมปังมีรา” และ “เขารามือจากวงการมวย” คำว่า “รา” ทั้งสองประโยคมีรูปภาษาเดียวกันทุกประการแต่บริบททำให้ความ

หมายของราในสองประโยคนี้แตกต่างกัน ทำเนียบภาษา (Register) มีอิทธิพลที่จะทำให้ลักษณะของการใช้ภาษาต่างกัน เช่น การใช้ภาษาให้เหมาะกับระดับบุคคล สถานการณ์ และสุดท้ายการสอนแบบอรรถฐานเน้นการเรียนรู้ภาษาในบริบท (Learning in Context) ด้วยการรับรู้แบบภาษาชนิดของเนื้อหา ความต่างๆ ที่ถูกต้องตามลักษณะของบริบท สถานการณ์และวัฒนธรรม ซึ่งรูปแบบหรืออรรถฐานภาษา (Genre) เหล่านี้ประกอบด้วย เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) รายงาน (Report) การอธิบาย (Explanation) ความคิดเห็น (Exposition) วิธีการ (Procedure/Process) เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) อภิปราย (Discussion) และการสังเกต (Observation) การรู้อรรถฐานแต่ละชนิดย่อมทำให้ผู้เรียนทราบถึงโครงสร้างการดำเนินเนื้อหา ความ ลักษณะของภาษาในแต่ละบริบท ดังนั้นการเรียนรู้อรรถฐานจึงส่งผลโดยตรงต่อการเขียน กล่าวคือ ผู้เขียนจะสามารถในการจับประเด็นได้อย่างรวดเร็ว ทราบจุดมุ่งหมาย สามารถใช้สาระและการลำดับความของเรื่องนั้นถูกต้องตามประเภทของการเขียน

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนตามกระบวนการอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ที่แพร่หลายทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวอรรถฐานสามารถพัฒนาความสามารถทางการเขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริมาน ยุวโสภี (2545) และฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง (2547) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการสอนแบบอรรถฐานและการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามกระบวนการอรรถฐานมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้น ไม่ใช่เพียงแต่การเขียนภาษาอังกฤษเพียงเท่านั้น เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ (2550) ยังนำการสอนตามแบบอรรถฐานไปใช้สอนในรายวิชาภาษาไทยเพื่อศึกษาระบบโครงสร้างการดำเนินเนื้อหา (Schematic Structure) และลักษณะของภาษา (Linguistic Features) รวมไปถึง Hyland (1990) และ Marshall (1991) ได้นำการจัดกิจกรรมตามกระบวนการอรรถฐานไปสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง (Argumentative Essay) และการสอนเขียนรายงานภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมตามแนวอรรถฐานนี้สามารถพัฒนาการเขียนได้

ดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาวิธีการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนด้านการเขียนเปรียบเทียบและขัดแย้ง ซึ่งการเขียนประเภทนี้เป็น การเขียนที่เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง 2 สิ่ง โดยกล่าวถึงการเปรียบเทียบ (Compare) เช่น เปรียบเทียบ คน สิ่งของ หรือความคิดเห็น จะมีการพิจารณาลักษณะความคล้ายกัน (Similarities) ว่ามีลักษณะคล้ายกันอย่างไร และในลักษณะเดียวกันในการเขียนเปรียบเทียบความแตกต่าง (Contrast) จะมีการพิจารณาลักษณะความแตกต่างกัน (Differences) ว่าสิ่งที่เรากล่าวถึงแตกต่างกันอย่างไร

โดยยึดหลักทฤษฎีการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน (Genre-Based Approach) โดยเลือกอรรถฐานการอธิบาย (Explanation Genre) และเลือกประเภทงานเขียนเปรียบเทียบและขัดแย้ง

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560

(Comparison and Contrast Writing) นำมาใช้พัฒนางานเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล เนื่องจากมีความเหมาะสมและมีความรู้พื้นฐานด้าน
การเขียนมาแล้ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เปรียบเทียบคะแนนและพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ
ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามกระบวนการอรรถ
ฐาน
2. ศึกษาเจตคติที่มีต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ หลังเรียนของนักศึกษาที่ได้รับ
การเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน มีคะแนนความ
สามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีเจตคติต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน
แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ 1. การสอนตามกระบวนการอรรถฐาน

ตัวแปรตาม คือ 1. ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ
2. เจตคติที่มีต่อการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ

2. ขอบเขตเนื้อหา

ขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยออกแบบ
ให้สอดคล้องกับรายวิชา Paragraph Writing ซึ่งผู้เรียนได้เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ใช้เวลาในการวิจัยจำนวน 6 สัปดาห์ คือ 6 คาบ คาบละ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง ในภาค
เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560

วิธีการดำเนินการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบ ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐานสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 สาขา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา การเขียนระดับย่อหน้า (Paragraph Writing) รหัสวิชา 01-074-201 จำนวน 2 กลุ่มเรียน รวมเป็น 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 32 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 สาขา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา การเขียนระดับย่อหน้า (Paragraph Writing) รหัสวิชา 01-074-201 จำนวน 1 ห้องเรียนรวมทั้งสิ้น 32 คนซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกกลุ่ม (Section) จาก 2 กลุ่มเรียนเข้ากลุ่มทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน คือ

- แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการเขียนระดับย่อหน้า (Paragraph Writing) รหัสวิชา 01-074-201ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ด้วยวิธีการเขียนเชิงเปรียบเทียบด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน จำนวน 6 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง

- แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ (Writing Test) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 หัวข้อ เลือกทำ 1 หัวข้อ โดยเขียนอนุเฉพียงเปรียบเทียบ (Comparison and Contrast Writing) ความยาวประมาณ 80-100 คำ หรือ 10-15 ประโยค ใช้เวลา 1 ชั่วโมง โดยจะมีการทดสอบ

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560

ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ผู้ตรวจ 3 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้

หัวข้อที่ 1 My Two Homes

หัวข้อที่ 2 Driving a Car and Using Public Transportation

- แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ โดยจัดทำเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายแบบจับฉลากมาจาก 2 กลุ่มเรียน รวมเป็น 1 ห้องเรียน

2. ทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้วิธีการวัดและประเมินผล และเกณฑ์การให้คะแนนต่างๆ

3. กลุ่มตัวอย่างทดลองก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน ซึ่งเป็นการเขียนอนุเจตเชิงเปรียบเทียบจำนวน 1 หัวข้อใช้เวลา 1 ชั่วโมง

4. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ โดยการเรียนรู้แบบกระบวนการอรรถฐาน 6 แผน แผนละ 3 ชั่วโมงใช้เวลาในการสอนจำนวน 18 ชั่วโมง ในระหว่างการทดลองทำการประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ ของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษพร้อมทั้งเก็บคะแนนจากการประเมินผลการตรวจผลงานในแต่ละแผน

5. กลุ่มตัวอย่างทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

6. สอบถามเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ หลังการทดลองโดยใช้แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ

7. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนน ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าสถิติ t-test Dependent Samples เพื่อทดสอบสมมติฐาน

8. สรุปผลและอภิปรายการทดลอง

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test แบบ Dependent samples
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถการเขียนอนุเฉทภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ จากการประเมินชิ้นงานการเขียนอนุเฉทภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยประเมินการเขียนจากเกณฑ์การประเมินงานเขียนเชิงเปรียบเทียบ (Comparison and Contrast Rubric) และนำผลการประเมินนำมาใช้กับโปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป
3. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบวัดเจตคติ

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ความสามารถจากงานเขียนครั้งที่ 1 (first draft) และงานเขียนครั้งสุดท้าย (final draft) ในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบ ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน

จำนวน คน (N)	คะแนนรวม (งานที่ 1 – 6) 600 คะแนน								
	งานเขียนครั้งที่ 1 (first draft)			งานเขียนครั้งสุดท้าย (final draft)					
	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ สามารถ การเขียน	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ สามารถ การเขียน	t	df	Sig. (2-tailed)
32	39.72	5.32	ดี	81.16	7.67	ดีมาก	- 26.176	31	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1. ผลของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบ ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน โดยรวมก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ย 81.16 และ 39.72 และระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คืออยู่ในระดับดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากผู้ตรวจทั้ง 3 คนอยู่ที่ระดับ 0.91 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นสูง

แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบ ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน สามารถส่งเสริมความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้น

2. ผลของคะแนนที่ได้จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า การแปลความหมายของแบบวัดเจตคติได้ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย 4.42 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบ ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบ ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน พบว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั้นมีการประเมินผลซึ่งคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน อยู่ที่ 39.72 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ในขณะที่ผลการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย อยู่ที่ 81.16 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอินทร์ฐ เกษตรชนม์ (2551 : 96) ได้ทำการศึกษาผลของการสอนการเขียนตามแนวคิดอรรถฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวคิดแบบอรรถฐานมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะการสอนเขียนตามกระบวนการอรรถฐาน เป็นการสอนภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อความหมายผ่านการเขียนได้อย่างถูกต้องกับสิ่งแวดล้อม สถานการณ์ ในบริบททางภาษา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้รูปแบบจากอรรถฐานของการเขียน โดยที่ผู้สอนได้นำตัวอย่างรูปแบบภาษาเป็นสื่อหลักให้ผู้เรียนได้เลียนแบบ และฝึกหัดด้วยตนเองหรือเป็นกลุ่ม ภายใต้การดูแลของผู้สอน จึงทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนสื่อความหมายได้ถูกต้องตามรูปแบบของอรรถฐาน และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Swales, J. M (Swales, 2004 : 134) , Marshall (1991), Schecter and Schecter (1987) สมสมัย วิสูตรจุฑา (Somsamai, 2545 : 60-75) และ สุริมาน ยวโสภีร์ชนม์ (2545 : 75-80) ซึ่งผลการวิจัยผลการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบ ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน สามารถสรุปได้ดังนี้

ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แบ่งกิจกรรมการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงเปรียบเทียบออกเป็น 4 ขั้นตอน โดยผู้วิจัยได้ปรับมาจาก หลักการจากนักภาษาศาสตร์เชิงระบบ Christie และคณะ (ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง, 2548 ; อ้างอิงมาจาก Christie and others. n.d.) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการให้ข้อมูล (Input ideas) เป็นขั้นตอนในการเลือกข้อมูลที่จะเขียนและให้ข้อมูลที่จำเป็นในการเขียนตามความสนใจของผู้เรียน สำหรับในขั้นตอนนี้ ผู้สอนจะแนะนำวิธีการเขียน แนะนำคำศัพท์ และวลีที่สำคัญ โดยให้ผู้เรียนเลือกข้อมูลที่จะเขียนและให้ข้อมูลที่จำเป็น ในการเขียน

ตามความสนใจของผู้เรียน และผู้เรียนได้ลงทะเลียนเรียนในรายวิชา Paragraph Writing ในภาคเรียนที่ 2/2558 เรียบร้อยแล้วนั้น ผู้สอนได้ให้ข้อมูลในการเขียนระดับย่อหน้า (Paragraph Writing) หลังจากนั้นผู้สอนได้ให้ข้อมูลกับผู้เรียนเกี่ยวกับการเขียนเชิงเปรียบเทียบว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร และมีลำดับขั้นตอนเป็นอย่างไร โดยที่ผู้สอนได้อธิบายถึงการเขียนระดับย่อหน้าด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบมีลำดับขั้นตอนดังนี้ คือ 1. Topic Sentences เป็นส่วนของบทนำ ซึ่งรูปแบบประโยคจะกล่าวถึงใจความหลัก (Main idea) ของหัวข้อนั้นๆ 2. Supporting Sentences 1, 2, 3 เป็นส่วนสนับสนุน และเป็นส่วนของประโยคที่ให้รายละเอียดเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับแนวความคิดหลัก และบอกรายละเอียดเกี่ยวกับการเขียนเชิงเปรียบเทียบ 3. Concluding Sentences เป็นส่วนสรุปเกี่ยวกับการเขียนเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนระดับย่อหน้าด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบมากยิ่งขึ้นก่อนการลงมือเขียนจริง และต่อมาผู้สอนได้อธิบายและให้ความหมายของคำศัพท์ในการเขียนเชิงเปรียบเทียบตามหัวข้อในใบงานดังต่อไปนี้ 1. Aquatic and Electric Guitars 2. Mr. Jones and Mr. Smith 3. My Hogs 4. Life now and Life five years ago 5. Phones และ 6. My Brothers ซึ่งหัวข้อต่างๆผู้สอนนำมาจากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ตและหนังสือเรียน หลังจากนั้นผู้สอนได้แจ้งให้ผู้เรียนหาวลี และคำศัพท์ของการเขียนเชิงเปรียบเทียบจากหัวข้อดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนได้ทราบคำศัพท์และวลีของการเขียนเชิงเปรียบเทียบ และต่อมาผู้สอนได้ทำการทบทวนและอธิบายวลีเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนอีกครั้ง ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นการให้รูปแบบ (Modeling)

ผู้สอนได้อธิบายและให้รูปแบบบรรณฐานการอธิบาย (Explanation Genre) ว่าเป็นการเขียนอธิบายเกี่ยวกับสาเหตุและกระบวนการเกิดของปรากฏการณ์ต่างๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเหตุใดจึงเกิดขึ้น จึงทำให้ผู้เรียนได้รู้จักบรรณฐานการอธิบายว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร หลังจากนั้นผู้สอนได้อธิบายถึงรูปแบบและขั้นตอนของการเขียนเชิงเปรียบเทียบ (Comparison and Contrast Writing) ว่าเป็นการเขียนที่เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง 2 สิ่ง โดยกล่าวถึงการเปรียบเทียบ (Compare) เช่น เปรียบเทียบ คน สิ่งของ หรือความคิดเห็น และมีการพิจารณาลักษณะความคล้ายกัน (Similarities) ว่ามีลักษณะคล้ายกันอย่างไร และในลักษณะเดียวกันในการเขียนเปรียบเทียบความแตกต่าง (Contrast) มีการพิจารณาลักษณะความแตกต่างกัน (Differences) ว่าสิ่งที่เรากล่าวถึงแตกต่างกันอย่างไร จึงทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงรูปแบบของการเขียนเชิงเปรียบเทียบมากยิ่งขึ้น โดยที่ให้ผู้เรียนได้อ่านเนื้อความตัวอย่างที่ผู้สอนแจกให้ หลังจากนั้นผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายถึงลักษณะและหน้าที่ของอรรถลักษณะการอธิบาย แล้วมาร่วมกันวิเคราะห์โครงสร้างการดำเนินเนื้อความ รวมถึงลักษณะการใช้ภาษา และหลังจากนั้นผู้สอนได้อธิบายเกี่ยวกับประโยคเชื่อมโยง (Transitional) ในการเขียนเชิงเปรียบเทียบว่าดังต่อไปนี้ ในส่วนของประโยคเชื่อมโยงด้านความเหมือน (similarity) หรือความคล้ายคลึงกันมีดังต่อไปนี้ คือ in the

same way, and, also, in addition, as well as, both, neither, each of, just as...so, similarly, like, too, the same และในส่วนของประโยคเชื่อมโยงด้านความแตกต่าง (contrast) มีดังต่อไปนี้ คือ although, whereas, but, however, conversely, on the other hand, in contrast, while, yet, unlike หลังจากนั้นผู้สอนได้อธิบายรูปแบบอรรถาภิธานะสำหรับการเขียนเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งผู้สอนได้ศึกษารูปแบบอรรถาภิธานะของ Swales (Swales' CARS model, 1990), 2004 (Swales' CARS model, 2004: 230, 232) แล้วผู้สอนได้นำมาประยุกต์ใช้ในรูปแบบอรรถาภิธานะการเขียนเชิงเปรียบเทียบ (Move analysis Comparison and Contrast) โดยที่ผู้สอนได้อธิบายรูปแบบอรรถาภิธานะด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบแก่ผู้เรียนว่ามีลำดับขั้นตอนอย่างไร ซึ่งรูปแบบอรรถาภิธานะของการเขียนเชิงเปรียบเทียบหรือComparison and Contrast Template มีทั้งหมด 5 ขั้นตอนดังนี้คือ Move 1: ขั้นแรกเป็นขั้นตอนการให้ข้อมูล (Previous Information) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถบอกถึงภูมิหลังของเหตุการณ์นั้นๆ ได้ Move 2: ขั้นที่สองเป็นขั้นการอธิบายถึงลักษณะข้อดีของหัวข้อที่หนึ่ง (Presenting Term 1) ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเขียนอธิบายเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความเหมือน (Similarities) หรือความคล้ายกันของสิ่งสองสิ่งว่า มีความคล้ายกันอย่างไร โดยลักษณะภาษาที่ใช้เป็นประโยคบอกเล่า ในแต่ละประโยคนั้นมีการระบุถึงขั้นกว่า และขั้นสูงสุด Comparatives, Superlatives และมี Conjunctions เข้ามาเชื่อมประโยคนั้นๆ เพื่อบอกถึงการเปรียบเทียบของสองสิ่งนั้น Move 3: ขั้นที่สามเป็นขั้นตอนการอธิบายลักษณะข้อดีของหัวข้อที่สอง (Presenting Term 2) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเขียนอธิบายบอกถึงความแตกต่าง (Contrast) ของสิ่งสองสิ่ง ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร โดยลักษณะภาษาที่ใช้เป็นประโยคบอกเล่า และในแต่ละประโยคนั้นมีการระบุถึงขั้นกว่า และขั้นสูงสุด Comparatives, Superlatives และมี Conjunctions เข้ามาเชื่อมประโยคนั้นๆ เพื่อบอกถึงความแตกต่างของสองสิ่งนั้น Move 4: ขั้นที่สี่เป็นขั้นตอนการเปรียบเทียบระหว่างหัวข้อที่หนึ่งและสอง (Comparison and Contrast between Term 1 and Term 2) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเขียนเปรียบเทียบและขัดแย้งระหว่างหัวข้อที่หนึ่งและสอง ว่ามีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร และ Move 5: ขั้นที่ห้าเป็นขั้นตอนการสรุป (Conclusion) ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเขียนสรุปการเกิดเหตุการณ์ของการเขียนเชิงเปรียบเทียบ และเมื่อผู้สอนได้ให้รูปแบบเกี่ยวกับอรรถาภิธานะของการเขียนเชิงเปรียบเทียบเรียบร้อยแล้วนั้น ในขั้นต่อมาผู้สอนได้ให้รูปแบบเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงเปรียบเทียบแก่ผู้เรียน ซึ่งเกณฑ์การประเมินการให้คะแนนมีดังต่อไปนี้คือ เกณฑ์การตรวจประเมินงานเขียนผู้สอนได้ปรับจากเกณฑ์ของเจคอบส์ (Jacobs, 1981 : 69 – 105) โดยที่ผู้สอนได้กำหนดคะแนนเต็มไว้ 100 คะแนน เพื่อให้เหมาะสมกับความยาวของงานเขียนของผู้เรียน และผู้สอนได้กำหนดให้เขียนเพียง 1 ย่อหน้า ซึ่งมีความยาวอยู่ระหว่าง 80-100 คำ หรือ10-15 ประโยค ต่อมาผู้สอนได้กำหนดองค์ประกอบของเกณฑ์การประเมินงานเขียนเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน แจ้งให้แก่ผู้เรียนทราบดังต่อไปนี้คือ 1. ด้านเนื้อหา (Content) เท่ากับ 30 คะแนน 2. ด้านการเรียบเรียง

(Organization) เท่ากับ 20 คะแนน 3. ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) เท่ากับ 20 คะแนน 4. ด้านการใช้ภาษา (Language use) เท่ากับ 25 คะแนน และ 5. ด้านกลไกทางภาษา (Mechanics) เท่ากับ 5 คะแนน ซึ่งรวมทั้งสิ้นเป็น 100 คะแนน หลังจากนั้นผู้เรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบต่างๆ ที่ผู้สอนได้อธิบายในลำดับต่อมาผู้เรียนจะได้เริ่มลงมือเขียนในขั้นตอนต่อไป

ขั้นที่ 3 ขั้นการระดมสมอง (Joint Negotiation)

ในขั้นตอนนี้ผู้สอนได้ทำการทบทวนเกี่ยวกับรูปแบบและข้อมูลต่างๆ ที่ผู้สอนได้ทำการสอนผู้เรียนไปแล้ว และผู้สอนได้ทำการอธิบายรูปแบบอรรถฐานการอธิบาย (Explanation Genre) รูปแบบอรรถวิเคราะห์ (Move analysis) รูปแบบอรรถวิเคราะห์การเขียนเชิงเปรียบเทียบ (Move analysis Comparison and Contrast) และเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงเปรียบเทียบ (Comparison and Contrast Rubric) ให้ผู้เรียนทราบอีกครั้ง เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนและยังสามารถเป็นแนวทางในการเขียนของผู้เรียนได้ และหลังจากนั้นผู้สอนได้แบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 5-6 คน หัวข้อเรื่องตามความสนใจของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้มีการระดมสมองกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับคำศัพท์ คำเชื่อมโยง (Transitional) และวลีที่ใช้ในการเขียนเชิงเปรียบเทียบ และเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ตามหัวข้อดังต่อไปนี้ คือ 1. My Two Homes 2. Driving a Car and Using Public Transportation 3. Having Relationship before and after married 4. Using Gasohol and Benzine 5. Living on Campus and Living off Campus และ 6. An Online Class Compared with a Conventional class ซึ่งหัวข้อต่างๆ ผู้สอนนำมาจากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ตและหนังสือเรียน ผู้สอนได้สอนตามหัวข้อต่างๆ ครบทุกหัวข้อตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 6 แผน และต่อมาผู้เรียนได้ทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเขียนเชิงเปรียบเทียบในขั้นก่อนลงมือเขียน (Prewriting) ตามหัวข้อดังกล่าวที่ผู้สอนได้แจ้งให้ผู้เรียนทราบ ซึ่งในขั้นนี้จะทำให้ผู้เรียนได้ฝังความคิด (Mind mapping) เกี่ยวกับประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับการเขียนเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งผู้เรียนได้เลือกหัวข้อตามความสนใจของตนเอง ผู้เรียนมีการรวบรวมความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน และสามารถสรุปเป็นผังความคิดของตนเองได้ ซึ่งผู้สอนจะทำการสังเกตอยู่ในระยะห่าง (Teacher as a monitor) ผู้สอนจะคอยแนะนำผู้เรียน และใช้สื่อในการสอน เช่น ตำราไวยากรณ์ หนังสือเรียน พจนานุกรม และอินเทอร์เน็ต และผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเท่าที่จำเป็นเท่านั้น หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนได้ทราบข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการเขียนเชิงเปรียบเทียบแล้ว ในขั้นต่อมาผู้เรียนจะได้ลงมือเขียนจริงในงานเขียนครั้งที่ 1 (First draft) ซึ่งเป็นขั้นร่างงานเขียน (Drafting) ผู้เรียนมีการระดมสมองกับเพื่อนๆ ภายในกลุ่ม มีการปรึกษาหารือซึ่งกันละกันและมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ซึ่งในขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้สอนได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการเขียนอย่างเต็มที่ในขั้นร่างงานเขียน เมื่อเขียนเสร็จผู้เรียนได้ออกมาอภิปรายนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยมีผู้สอนคอยสังเกตอยู่ในระยะห่าง และผู้สอนได้ให้ผู้เรียนช่วยกันให้คะแนนกลุ่มที่ออกมารายงาน

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560

และจดบันทึกสาระสำคัญ โดยในขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ร่างงานเขียนของตนเองและให้เพื่อนตรวจรับผลสะท้อนกลับ (Feedback) ว่างานเขียนเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดีอย่างไร มีข้อผิดพลาดตรงไหน และหลังจากนั้นผู้เรียนมีการซักถามหากพบข้อสงสัยในการเขียน ผู้สอนได้ตรวจงานเขียนและให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินงานเขียนเชิงเปรียบเทียบ และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเอง และทำให้ผู้สอนได้ทราบถึงข้อผิดพลาดจากงานเขียนของผู้เรียนด้วย ดังนั้นผู้สอนจึงได้อธิบายเพิ่มเติมให้ผู้เรียนเข้าใจว่ามีข้อผิดพลาดตรงส่วนไหน และควรแก้ไขอย่างไร พร้อมทั้งอธิบายถึงลักษณะอัตภาควิเคราะห์การเขียนเชิงเปรียบเทียบ (Move analysis Comparison and Contrast) หรือ Comparison and Contrast Template ให้ผู้เรียนทราบ เนื่องจากในขั้นร่างงานเขียนผู้เรียนยังไม่เข้าใจกลวิธีการเขียน และยังขาดความเข้าใจรูปแบบอัตภาควิเคราะห์การเขียนเชิงเปรียบเทียบมากเท่าที่ควร และเมื่อผู้เรียนได้ทราบถึงรูปแบบและลำดับขั้นตอนของอัตภาควิเคราะห์การเขียนเชิงเปรียบเทียบโดยสังเกตจากข้อผิดพลาดของตนในงานเขียนครั้งที่ 1 แล้วนั้น ผู้เรียนได้นำข้อมูลที่ผู้สอนได้อธิบายถึงข้อผิดพลาดของงานเขียนไปใช้ปรับปรุงและนำไปแก้ไขในงานเขียนครั้งต่อไปได้ และต่อมาผู้สอนให้ผู้เรียนได้ลงมือเขียนในงานเขียนครั้งที่ 2 (second draft) หรือขั้นปรับปรุงงานเขียน (Revising) เพื่อให้ผู้เรียนแก้ไขงานเขียนในส่วนที่ไม่ถูกต้องและพัฒนางานเขียนของตนเองและนักเรียนมีการระดมสมองกันภายในกลุ่ม ซึ่งผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการพูดคุยถึงปัญหาข้อผิดพลาดต่างๆ กันภายในกลุ่ม และนำไปปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเอง และแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือแนวความคิดที่ได้จากการเขียน หลังจากนั้นผู้เรียนได้เริ่มลงมือเขียนงานเขียนครั้งที่สอง ซึ่งผู้สอนจะทำการสังเกตอยู่ในระยะห่าง (Teacher as a monitor) และผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเท่าที่จำเป็น หลังจากที่มีผู้เรียนเขียนงานเขียนครั้งที่สองเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้ออกมาอภิปรายนำเสนองานเขียนหน้าชั้นเรียนอีกครั้ง และผู้สอนได้ให้ผู้เรียนช่วยกันให้คะแนนกลุ่มที่ออกมารายงานและจดบันทึกสาระสำคัญ โดยที่ผู้เรียนได้เขียนงานเขียนของตนเองและให้เพื่อนตรวจรับผลสะท้อนกลับ (Feedback) ว่างานเขียนเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดีอย่างไร มีข้อผิดพลาดตรงไหน และมีการพัฒนาอย่างไร ผู้สอนได้ตรวจงานเขียนของผู้เรียนอีกครั้งและให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินงานเขียนเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งจะทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีระดับคะแนนความสามารถในงานเขียนแต่ละส่วนเป็นอย่างไร เช่นในส่วนของบทนำ, ส่วนสนับสนุน และในส่วนสรุป มีข้อผิดพลาดตรงจุดไหนอย่างไร ผู้สอนได้ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเอง จึงทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจในงานเขียนมากยิ่งขึ้น และยังทำให้ผู้สอนได้ทราบถึงข้อผิดพลาดจากงานเขียนของผู้เรียนมากขึ้นด้วย จากนั้นผู้สอนจึงได้อธิบายเพิ่มเติมให้ผู้เรียนได้เข้าใจว่ามีข้อผิดพลาดตรงส่วนไหน และควรแก้ไขอย่างไร ในขั้นนี้ผู้สอนยังคงพบข้อผิดพลาดในงานเขียนของผู้เรียนอยู่แต่พบค่อนข้างน้อย เนื่องจากว่าผู้เรียนมีพัฒนาการในการเขียนดีขึ้นกว่างานเขียนครั้งแรก ซึ่งในงานเขียนครั้งที่สองนี้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานเขียนเชิงเปรียบเทียบมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงรูปแบบและขั้นตอนในการเขียน

เชิงเปรียบเทียบ และได้เข้าใจถึงรูปแบบอัตภาวเคราะห์การเขียนเชิงเปรียบเทียบ (Move analysis Comparison and Contrast) มากขึ้นอีกด้วย ผู้เรียนได้ทราบว่า Move 1 : Previous Information มีด้วยกันสองขั้นตอนคือ Step 1 : Definition Term และ Step 2 : Switch, Move 2 : Presenting Term 1, Move 3 : Presenting Term 2, Move 4 : Comparison and Contrast between Term 1 and Term 2 และ Move 5 : Conclusion ซึ่งผู้เรียนยังทราบอีกว่าอัตภาวเคราะห์เชิงเปรียบเทียบคืออะไร และมีขั้นตอนและวิธีการเขียนอย่างไร เมื่อผู้เรียนได้ทราบถึงรูปแบบและขั้นตอนในการเขียนเชิงเปรียบเทียบแล้ว ทำให้ผู้เรียนเขียนงานเขียนออกมาได้ดียิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนได้ทราบถึงข้อผิดพลาดจากงานเขียนครั้งที่หนึ่ง แล้วผู้เรียนสามารถนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขงานเขียนในครั้งที่สองได้ ดังจะเห็นได้จากผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเขียนอยู่ในระดับที่ดีขึ้น ซึ่งสามารถสังเกตได้จากผลคะแนนที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน โดยที่ผู้สอนได้สำรวจจากงานเขียนของผู้เรียนตามหัวข้อการเขียนเชิงเปรียบเทียบตามแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ หลังจากนั้นผู้สอนได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้นำข้อมูลดังกล่าวไปปรับปรุงแก้ไขในงานเขียนครั้งต่อไป คือขั้นการเขียนอิสระ

ขั้นที่ 4 ขั้นการเขียนอิสระ (Independent Construction)

ในขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายของกระบวนการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนตามแบบบรรณฐานของกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นขั้นของการเขียนอิสระ (Independent Construction of Text) ที่ผู้เรียนต้องปรับปรุงและพัฒนางานเขียนของตนเองขึ้นใหม่อย่างอิสระโดยเขียนตามบรรณฐานการอธิบาย (Explanation Genre) โดยที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้ปรึกษาหารือเกี่ยวกับงานเขียน และผู้เรียนลงมือเขียนใน งานเขียนครั้งที่ 3 (Final draft) ซึ่งเป็นขั้นเรียบเรียงงานเขียน (Editing) ในขั้นนี้ผู้เรียนได้ปรับปรุงงานเขียนของตนเองให้สมบูรณ์และพัฒนางานเขียนของตนเอง พร้อมทั้งมีการปรับปรุงงานเขียนจากคำแนะนำของผู้สอน ซึ่งในขั้นนี้ผู้เรียนได้มีการฝึกเขียนเนื้อความจริงๆ โดยที่ผู้เรียนสามารถคิดเรื่องที่จะเขียนขึ้นใหม่ได้ และเมื่อผู้เรียนได้ปรับปรุงงานเขียนเรียบร้อยแล้วนั้น งานเขียนมีความสมบูรณ์มากขึ้น และผู้เรียนสามารถนำงานเขียนของตนไปประชาสัมพันธ์ได้ ในขั้นต่อมาซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้าย คือขั้นนำเสนอผลงานเขียน (Publishing) ผู้สอนมีการนำผลงานเขียนของผู้เรียนซึ่งผู้สอนได้ตรวจให้คะแนนเรียบร้อยแล้วคัดเลือกผลงานที่ดีเด่น จากแต่ละหัวข้อของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้นำมาติดบอร์ดเพื่อนำเสนอและประชาสัมพันธ์ผลงานเขียนของผู้เรียน สังเกตได้ว่าผลงานเขียนของผู้เรียนนั้นมีพัฒนาการที่ดีขึ้นมาก และผู้เรียนจะมีการแสดงความคิดเห็นผ่านผลงานเขียนของตนเองได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอินทร์วุธ เกษตรชนม์ (2551 : 96) ได้ทำการศึกษาผลของการสอนการเขียนตามแนวคิดบรรณฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวคิดแบบบรรณฐานมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การที่ผู้เรียนมีพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้นนั้น เพราะกระบวนการจัดการกิจกรรมการสอนด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบ ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น โดยที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจถึงรูปแบบของภาษา และโครงสร้างลักษณะการดำเนินเนื้อความ ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

เพื่อการนำผลการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งถือเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนที่สุดสำหรับผู้เรียน ผู้สอนต้องวางแผนการสอนอย่างดี โดยเฉพาะเนื้อความที่จะใช้สอนจะต้องเป็นบทเรียนที่เหมาะสม มีความทันสมัย และเป็นเรื่องใกล้ตัว ซึ่งมีรูปแบบถูกต้องตามอรรถลักษณะและการใช้ภาษา เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้กระบวนการสอนที่ดี สื่อ และอุปกรณ์ในการสอนต้องมีความเหมาะสมกับบทเรียน และมีกิจกรรมที่น่าสนใจ และการสร้างบรรยากาศของการเรียนจะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จมากขึ้น
2. การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาความสามารถทางการเขียน และจะต้องคำนึงถึงความสามารถด้านอื่นด้วย อาทิ เล่น การฟัง การพูด และการอ่าน เพราะจะส่งผลต่อการพัฒนางานเขียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ (Essays) และการเขียนระดับย่อหน้า (Paragraph Writing) ได้
4. การสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน ส่งผลดีต่อผู้เรียนในด้านการพัฒนาการเขียนและเจตคติต่อการเขียน ดังนั้นจึงควรเผยแพร่มีการจัดอบรมสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่มีความสนใจทั่วไป ทั้งในเรื่องเทคนิคและ กระบวนการสอน การเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม มีการวัดและการประเมินผล ตลอดจนกลวิธีต่างๆที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้สอนนำความรู้ในการเขียนไปประยุกต์ใช้และนำไปพัฒนาการเรียนการสอนด้านการเขียนให้กับผู้เรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณะ สุยะอ้าย. (2552). การใช้เทคนิคการส่งเสริมความคิดโดยใช้ภาพเป็นสื่อเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จินตนา นับุญญ. (2534). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเขียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามข้อเท็จจริง โดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน กับวิธีการสอนเขียนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จินดาภรณ์ อ้วนพลี และทรงศรี สรณสถาพร. (2551). การวิเคราะห์คลังข้อมูลเปรียบเทียบอัตภาคของบทความย่อผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่ตีพิมพ์ในวารสาร (Science and Nature Genre analysis of scientific abstracts: A comparison study of Science and Nature journals) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน (Genre Based Approach) กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมสมัย วิสูตรจุฑา. (2548). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนเขียนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง. (2548). ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรินทร์ เสรี. (2547). การพัฒนารูปแบบการสอนเขียนสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เรื่องการเขียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุษบา กนกศิลปะธรรม และสุดาพร ลักษณะนิยานิน. (2549). การวิเคราะห์คลังข้อมูล: โครงสร้างบทความจุลชีววิทยา (Corpus Analysis: Rhetorical structure of Microbiology Research Articles. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุริมาน ยุวโสภีร์. โสภณ. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และเจตคติและคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนว

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2560

ทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนเขียนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อินทร์วุธ เกษตรระชนม์. (2551). ผลงานการเขียนตามแนวคิติดรรชนีฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.บ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Arapoff, N. (1972). *Writing A Thinking Process*. Teaching English as a Second Language. New York: McGraw-Hill.

Bridges, C.W. (1986). *Training the new teacher of collage composition*. Urbana. The National Council of Teacher of English.

Bridges, C.W. (1986). *Tainting the new teacher of college composition*. Urbana : The National Council of Teacher of English.

Brown, K. and S. Hood. *Writing Matters*. Hong Kong : Cambridge University Press, n.d.

Harris, A. J. Harris. (1974). *Test of Lateral Dominance* (Third ed.) New York: The psychological corporation,

Huang. T. M. (1993). *A distance Education TFFL Programmed Pilot Materials : Module Five "the General Principles of Teaching Writing"*. Singapore : SEAMEO Regional Language Center.

Kelly, P. G. (1984). " Teaching writing to tertiary level ESL students", *RELC Journal*. 20 : 80-90.

Li Qian. (2010). *A comparative Genre Analysis of English Argumentative Essays Written by English Major and Non-English Major Students in EFL Context*. Nakhonrat chasima : Suranaree University of Technology.

Proett, J., & Gill, K. (1986). *The writing process in action*. USA : The National Council of Teachers of English.

Raimes, A. (1983). *Techniques in Teaching writing*. New York: Oxford University Press.

Swales, J. M. (1990). *Genre analysis : English in academic and research settings*. Cambridge: Cambridge University Press.

Swales, J. M. (1990). *Genre analysis and the advanced second language writer*. NJ: Lawrence Erlbaum, Swales, J.M.(2004). *Genre analysis : English and academic*

and research settings. Cambridge : Cambridge University Press.

Swales, J. M. (2004). *Genre analysis and the advances second language writer*. NJ: Lawrence Erlbaum.

